

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
FAKULTA PRÁVNICKÁ
KATEDRA ÚSTAVNÍHO PRÁVA

Péče o dítě v pojetí soudní judikatury

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Vypracovala: Klingerová Štěpánka
Vedoucí: JUDr. Zuzana Vostrá Ph.D.

2022

Prohlášení

„Čestně prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracovala samostatně a veškeré prameny, se kterými jsem pracovala, jsem vyznačila v seznamu literatury, stejně jako jsou vyznačeny způsobem, jak je ve vědeckých pracích obvyklé.“

V Praze v srpnu 2022

Štěpánka Klingerová

Poděkování

Zde bych velice ráda poděkovala své vedoucí bakalářské práce, JUDr. Zuzaně Vostré Ph.D., která mi pomáhala, radila a měla se mnou trpělivost.

Obsah

Seznam zkratk

Úvod	1
1. Péče o dítě	3
1.1. Právní úprava	3
1.2. Úvod do péče	4
1.3. Pěstounská péče	5
1.4. Osvojení	8
1.5. V uzavřeném manželství	10
1.6. U nesezdaných rodičů	11
1.7. Po rozvodu	12
1.7.1. Střídavá péče	13
1.7.2. Výhradní péče	15
1.7.3. Společná péče.....	16
2. Kritéria pro stanovení výživného	17
2.1. Rovnoměrně střídavá péče	19
2.2. Nerovnoměrně střídavá péče	19
2.3. Výlučná péče jednoho z rodičů	20
3. Problematika soudních řízení	21
3.1. U nezletilého dítěte	22
3.2. Při svěřeni do péče	23
3.3. Při omezování styku s dítětem	24
4. Výkon rozhodnutí.....	25
5. Vyhodnocení praktické části	27
5.1. Náslechy soudních jednání	27
5.2. Vlastní spor o výživné	32
Závěr	36
Resumé	38
Použité zdroje	40

Použitá literatura	40
Internetové zdroje	40
Diplomové práce	40
Právní předpisy	40
Judikatura ČR	41

Seznam zkratk

ZoPP Zákon o pěstounské péči

NOZ Nový občanský zákoník

OSPOD Orgán sociální - právní ochrany dětí

ZOSPOD Zákon o sociálně – právní ochraně dětí

ZOR Zákon o rodině

Ústava Ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky

ZŘS Zákon o zvláštních řízeních soudních

OSŘ Občanský soudní řád

Úvod

Bakalářská práce „Péče o dítě v pojetí soudní judikatury“ je zaměřena na převážně na rozhodnutí a rozhodování soudu, právě v tomto ohledu. V této práci bude nejvíce používán pojem „dítě“, který je definován v Úmluvě¹. Konkrétně se jedná o část první – článek 1. „*Pro účely této úmluvy se dítětem rozumí každá lidská bytost mladší osmnácti let, pokud podle právního řádu, jenž se na dítě vztahuje, není zletilosti dosaženo dříve.*“² Vzhledem k tomu, že v poslední době přibývá více a více rodin, které se začínají od sebe separovat, je to čím dál tím více aktuální a častější problematika. Co bude s dětmi, komu případnou do péče, nebo jak se stanoví výše výživného. Tudiž se bude jednat převážně o rozhodnutí soudu, která se týkají hlavně toho, komu bude dítě svěřené do péče, jak probíhá péče o dítě v různých možnostech rodinného stavu, jako je například po rozvodu, u nesezdaných rodičů, nebo v manželství. Tudiž dojde k rozebrání střídavé péče, výhradní péče jednoho z rodičů a společné péče. Je také nutné se podívat na rodičovskou odpovědnost, která je také velice úzce spjatá s péčí o dítě.

K této problematice se samozřejmě váže problematika, týkající se vyměření, stanovení výživného. Na stanovení výživného mají vliv různé aspekty. Jsou různá kritéria, kterými se soudce musí při stanovení výživného řídit, nebo také aspekty, které mohou ovlivnit stanovení výživného, nebo také nemusí, dle rozhodnutí soudu. Na stanovení výživného má vliv i to, do jaké péče je dítě svěřené. Výsledek může být jiný, jak u rovnoměrně střídavé péči, nerovnoměrně střídavé péči, či výlučné péče jednoho z rodičů. Výživné je nutné stanovit, tehdy, když je dítě svěřené do něčí péče a to i v případě, kdy například jeden z rodičů projde změnou pohlaví. I toto bude v této práci řešeno, neboť dojde k zániku manželství, či registrovaného partnerství a je potřeba krom majetkového vyrovnání, vyřešit péči o dítě.

Práce je nadále zaměřena na problematiku, která je vázána se soudními řízeními. Práce pojednává jak o problematice soudního řízení, které se týká

---

¹ Úmluva o právech dítěte – Zákon č. 104/1991 Sb.

² 104/1991 Sb. Úmluva o právech dítěte. Zákon pro lidi - Sbírka zákonů ČR v aktuálním konsolidovaném znění [online]. Copyright © AION CS, s.r.o. 2010 [cit. 11.02.2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-104>

nezletilého dítěte, tak i o problematice, která se pojí se soudním řízením o svěřeni do péče, nebo dokonce o omezování styku jednoho rodiče s dítětem, nebo omezení styku obou rodičů s dítětem.

Všechny zmíněné problematiky mohou probíhat dlouho. Může to mít vliv na dítě. Je rozdíl, pokud se jedná o dítě nižšího věku, nebo dítě vyššího věku. Také musíme brát v potaz, že se výživné platí dítěti, které je starší 18 let, pokud stále studuje. I tam se k tomu později přistupuje jinak, protože se nejedná o dítě, jako takové, ale stále je tam vyživovací povinnost rodiče, nebo rodičů.

1. Péče o dítě

1.1. Právní úprava

Péče o dítě spadá do rodinného práva, které spadá pod občanské právo, tudíž se k němu váže spousta práv i povinností, které jsou ustanovené v zákoně č. 89/2012 Sb. dále jen „Občanský zákoník“ v části druhé, která upravuje rodinné právo. Převážně se jedná o část druhou – Rodinné právo, hlavu II – Příbuzenství a švagrovství, oddíl 3 – Rodiče a dítě – pododdíl 3 – Péče o dítě a jeho ochrana. Tímto se rozumí základní ustanovení pro problematiku Péče o dítě. Do této problematiky zasahují i jiná ustanovení, například některé ustanovení, které se nacházejí i v pododdíle 4 – Vyživovací povinnost, nebo hlava III – Poručenství a jiné formy péče o dítě.

Následně jsme mohli najít některá ustanovení i v zákoně o rodině, který byl upraven pro rodinou problematiku. U této problematiky jsme mohli převážně hovořit o části druhé – Vztahy mezi rodiči a dětmi, části třetí – Výživné. Obě části byly pro soud důležité a nešlo je tedy v práci opomenout. Tento zákon byl zrušen ke dni 1. 1. 2014. I když se oba zákony zabývají rodinným právem a problematikou dítěte, manželstvím atp. Nikde však není definován pojem „dítě“. Tento pojem můžeme najít až v Zákoně č. 104/1991 Sb. – Úmluva o právech dítěte dále jen „Úmluva“. Definici nalezneme v poznámce č. 2, této práce. V Úmluvě je také zakotvena rodičovská odpovědnost vzhledem k výchově dítěte a péče o něj, konkrétně jde o článek 18.

Péče o dítě je velice komplikovanou problematikou, neboť se v něm objevuje například osvojení dítěte. Péče o dítě může být zahrnuta v péči svých biologických rodičů, následně je možné pečovat o dítě, když se jedná o blízké rodinné příslušníky, je možné pečovat o dítě jako pěstoun, nebo adoptivní rodič. Následně je možné pečovat o dítě, i když je člověk „cizí osobou“, kterou se rozumí, druh, či družka biologického rodiče, který si chce dítě osvojit. To se může týkat jak nezletilého dítěte, tak zletilého dítěte. Což se liší v podmínkách. Například podmínky pro osvojení nezletilého dítěte se nacházejí v § 847 Občanského zákoníku, který zní:

„(1) Zletilého lze osvojit, jestliže

a) přirozený sourozenec osvojovaného byl osvojen tímž osvojitelem,

- b) v době podání návrhu na osvojení byl osvojovaný nezletilý,
- c) osvojitel pečoval o osvojovaného jako o vlastního již v době jeho nezletilosti nebo
- d) osvojitel hodlá osvojit dítě svého manžela.

(2) Zletilého nelze osvojit, jestliže by to bylo v rozporu s odůvodněným zájmem jeho pokrevních rodičů.

(3) Ustanovení o osvojení nezletilého, včetně ustanovení o následcích osvojení, se použijí, s výjimkou § 838 a 839, obdobně.³

Soud má velké množství pravomocí, které se týkají dítěte, ať už se jedná například o jméno dítěte, osvojení zletilého, či nezletilého, svěřit dítě do péče, stanovit výživné atp.

1.2. Úvod do péče

Stejně tak, jako pojem „dítě“, i pojem „péče“ je zakotven v Úmluvě. Péče je zakotvena v článku 18 Úmluvy, který říká, že zákonní zástupci „mají prvotní odpovědnost za výchovu a vývoj dítěte. Základním smyslem jejich péče musí přitom být zájem dítěte“.⁴ Jinými slovy jsou zákonní zástupci povinni se starat o dítě v jeho nejlepším zájmu. Starat se o něj takovým způsobem, aby bylo dítě v pořádku, byly uspokojeny všechny jeho potřeby. Starat se o jeho vzdělání, výchovu v souladu se zákony (vedení dítěte k dodržování zákonů a ne jejich porušování), poskytnout dítěti bezpečné zázemí atp.

Péče o dítě se dá rozdělit na dvě skupiny. Péče o vlastní dítě a péče o cizí dítě. Péče o vlastní dítě může probíhat v uzavřeném manželství, po rozvodu i u nesezdaných rodičů. Pokud se bude řešit péče o dítě po rozvodu, řeší se tři možné scénáře. Prvním možným scénářem je střídavá péče. Následuje ji Výhradní péče jednoho z rodičů a zakončuje společná péče.

Dítě může být vychováváno i nikým jiným, než svými biologickými rodiči. V tenhle moment se hovoří převážně o pěstounské péči, nebo zákonných zástupcích, kterými může být například prarodič. Zákonným zástupcem se může stát též osvojitel, který si osvojí dítě. Tudíž když přijme cizí dítě za vlastní, což se

---

³ 89/2012 Sb. Občanský zákoník (nový). Zákony pro lidi - Sbírka zákonů ČR v aktuálním konsolidovaném znění [online]. Copyright © AION CS, s.r.o. 2010 [cit. 11.02.2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89#cast2>

⁴ 104/1991 Sb. Úmluva o právech dítěte. Zákony pro lidi - Sbírka zákonů ČR v aktuálním konsolidovaném znění [online]. Copyright © AION CS, s.r.o. 2010 [cit. 11.02.2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1991-104>

stává například, když dojde k rozvodu rodičů a nový partner rodiče, který má dítě ve výhradní péči, přijme jejich dítě za své nebo pokud hovoříme o adopci.

1.3. Pěstounská péče

Pěstounská péče je zakotvena převážně v NOZ, konkrétně část druhá, Hlava III, Díl 3. Oddíl 2. Následně jej upravuje zákon č. 452/1992 Sb. dále jen „Zákon o pěstounské péči“ a zákon č. 359/1999 Sb. dále jen „Zákon o sociálně-právní ochraně dětí“ část pátá. Procesní úprava pěstounské péče přechodné je zakotvena v zákoně č. 292/2013 Sb. „*Tento zákon výslovně v § 452 odst. 2 větě druhé umožňuje svěřit dítě do pěstounské péče na přechodnou dobu předběžným opatřením upravující poměry dítěte, o němž rozhodne soud bezodkladně, tedy do 24 hodin od jejího podání.*“⁵ Pěstounská péče je charakteristická v tom, že se jedná o dočasnou péči. Vznikne-li překážka, díky které nebude zákonný zástupce schopen vykonávat péči o dítě, soud smí dítě svěřit do pěstounské péče na dobu, trvání překážky ve výchově. Pěstounská péče může být dlouhodobá, nebo přechodná. Záleží na tom, jak dlouhá by měla být doba, kdy se biologický rodič, nebo rodiče, nebudou moci starat o své dítě, nebo děti. Dlouhodobá pěstounská péče je péče, je taková péče, kdy je dítě svěřeno pěstounům na déle než jeden rok a rodič nedal svolení k adopci. Přechodná péče je taková péče, kdy je dítě u pěstounů do jednoho roka, než se vrátí k biologické rodině. Pěstounská péče může být jak pro jednotlivce (jednoho pěstouna), nebo společná pěstounská péče, kde je dítě svěřeno manželům. V případě, kdy by dítě mělo být svěřeno do péče jenom jednomu z manželů, musí druhý manžel souhlasit, pokud se jedná o společnou domácnost manželů. Dle § 2 odst. 3 Zákonu o pěstounské péči „*Pěstounská péče vzniká rozhodnutím soudu a zaniká dosažením zletilosti dítěte, úmrtím dítěte nebo pěstouna. Společná pěstounská péče zaniká též rozvodem manželství pěstounů nebo úmrtím jednoho z manželů; zemře-li jeden z manželů, stává se pěstounem druhý manžel. Pěstounská péče může být též zrušena rozhodnutím soudu. Soud může zrušit pěstounskou péči jen z důležitých důvodů; učiní tak vždy, jestliže o to požádá pěstoun.*“⁶

---

⁵ Radvanová, S. a kol. Rodina a dítě v novém občanském zákoníku. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2015 str. 132 - 133

⁶ 452/1992 Sb. Zákon o pěstounské péči (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění). Zákony pro lidi - Sbírka zákonů ČR v aktuálním konsolidovaném znění [online]. Copyright © AION CS, s.r.o. 2010 [cit. 11.02.2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1992-452#p2>

Pěstounská péče a mimo to, jakýkoliv druh péče, má vždy přednost před ústavní výchovou. Je to v nejlepším zájmu dítěte, aby se ústavní výchova zvažovala až jako poslední možnost. Za ústavní výchovu je považováno umístění dítěte do institutů ústavní výchovy, kterými se rozumí dětské domovy, dětské domovy se školou, výchovný ústav, nebo diagnostický ústav. Tyto ústavy se starají o řádnou výchovu dítěte, přes zdraví, zabezpečení až po vzdělání dítěte. Tyto ústavy jsou v kontaktu s rodiči, zákonnými zástupci, nebo OSPOD.

V době, kdy je dítě v pěstounské péči, je na jejich vzájemný vztah nahlíženo, jako na rodinné příslušníky, tudíž není povolen bližší vztah mezi pěstounem a dítětem. Pěstouni nadále dostávají příspěvek, který slouží na zaplacení potřeb dítěte. Tento příspěvek je vyplácen měsíčně na měsíc dopředu. Jeho výše je rozdělena do několika skupin, dle věku dítěte, o které pěstouni pečují, přičemž je tento přehled stanoven v ZoPP. Kromě tohoto měsíčního příspěvku na potřeby dítěte, dostávají pěstouni státní příspěvek ve výši 54 000,- Kč ročně, bylo dítě u pěstounů po celý kalendářní rok. Pokud nebylo a bylo u pěstounů například jen 4 měsíce, dostanou pěstouni 4/12 z 54 000,-Kč. Tato částka odpovídá částce, která je za dobu péče adekvátní, vzhledem k částce za celý kalendářní rok. O tento příspěvek na výkon péče si musí pěstoun zažádat. O přiznání příspěvku rozhoduje krajská pobočka úřadu práce v místě, kde má žadatel své sídlo.

Následně existují dávky pěstounské péče, které jsou stanoveny v ZOSPOD. Dávek, pro pěstounskou péči, je 5.

- Příspěvek na úhradu potřeb dítěte
- Příspěvek pěstounské péče
- Příspěvek při převzetí dítěte
- Příspěvek na pořízení vozidla
- Odměna pěstouna

Příspěvek na úhradu potřeb dítěte je měsíční částka, kterou pěstoun dostává na to, aby pokryla potřeby dítěte. Částka se mění dle věku dítěte a také dle toho, jestli je dítě odkázáno na pomoc pěstouna a popřípadě jak moc. Pokud budeme počítat s tím, že dítě není závislé na pomoci pěstouna, tak se částky pohybují takto: Dítě do 6 let – 4 950,- Kč. Pokud se jedná o dítě od 6 do 12 let, jedná se o částku o velikosti 6 105,- Kč. Třetí, ale ne poslední skupinou, je částka

pro děti od 12 do 18 let a to činí částku 6 985,- Kč. Poslední skupinou je ta, která se týká zletilých dětí od 18 do 26 let. Jedná se o skupinu dětí, které jsou zletilé, ale nezaopatřené, tudíž trvale žijí u osob, které byly jejichmi pěstouny a podílí se na uhrazování nákladů za sebe. Tato částka činí 7 260,- Kč. „*Nárok na příspěvek na úhradu potřeb dítěte má nezletilé nezaopatřené dítě svěřené do péče osoby pečující nebo do péče fyzické osoby podle § 953 občanského zákoníku.*“⁷

Pokud se ale jedná o dítě se zdravotním omezením, které je závislé na pomoci pěstouna, existuje tabulka, která udává částky pro jednotlivý věk a stupeň závislosti.

Dítě ve věku	Dítě ve stupni závislosti I (lehká závislost)	Dítě ve stupni závislosti II (středně těžká závislost)	Dítě ve stupni závislosti III (těžká závislost)	Dítě ve stupni závislosti IV (úplná závislost)
Do 6 let	5115 Kč	6105 Kč	6490 Kč	7040 Kč
6 – 12 let	6215 Kč	7480 Kč	7975 Kč	8635 Kč
12 – 18 let	7095 Kč	8580 Kč	9130 Kč	9570 Kč
18 – 26 let	7425 Kč	8910 Kč	9460 Kč	9900 Kč

Obr. č.1 – Tabulka příspěvků

Příspěvek při převzetí dítěte je částka, kterou pěstoun dostane při převzetí dítěte. Tato částka se odráží podle věku dítěte. Jsou to tři odlišné skupiny a tak tedy i tři odlišné částky. Když se má pěstoun postarat o dítě ve věku do 6 let, částka, kterou pěstoun při převzetí dítěte dostane, se rovná 8 000,- Kč. Pokud dostane pěstoun do své péče dítě ve věkovém rozmezí od 6 do 12 let, částka se bude rovnat 9 000,- Kč. Poslední částkou a také tou nejvyšší částkou, kterou může pěstoun při převzetí nezletilého dítěte dostat, je 10 000,- Kč a to tehdy, je-li dítě ve věkovém rozmezí od 12 do 18 let.

Odměna pěstouna se také odráží od množství dětí v pěstounské péči a na jejich závislosti na pěstounovi vzhledem k jejich zdravotnímu stavu. Důležité je zmínit, že pěstoun dostává čistou odměnu ve výši 20 000,- Kč měsíčně, bez ohledu, zda má zrovna v pěstounské péči nějaké dítě. Jakmile ale pečuje o dítě,

⁷ Příspěvek na úhradu potřeb dítěte. Průvodce [online]. Copyright © [cit. 26.03.2022]. Dostupné z: <https://www.mpsv.cz/-/prispevek-na-uhradu-potreb-ditete>

⁸ Pěstounská péče 2021: podmínky a výše dávek - Měšec.cz. Měšec.cz - váš průvodce finančním světem [online]. Copyright © 1997 [cit. 26.03.2022]. Dostupné z: <https://www.mesec.cz/socialni-davky/statni-socialni-podpora/davky-pestounske-pece/>

kteře má stupeň závislosti II a vyšší, odměna se zvyšuje. Zvýšená částka za měsíc, činí 24 000,- Kč.⁹

Zajímavá otázka na toto téma je, zda může být pěstounem občan v registrovaném partnerství. V registrovaném partnerství člověk nemůže osvojit dítě, ale způsob pěstounské péče není nikde upraven. Z této možnosti nejsou páry, z registrovaného partnerství, vyřazeny, neboť může partner dát souhlas k pěstounské péči druhého partnera.

Když je dítě v pěstounské péči, sice je na ně nahlíženo jako na rodinu, ale i tak do výchovy zasahuje biologický rodič dítěte. Jedná se o rozhodování v důležitých věcech. Důležitými věcmi jsou myšlená nezvratná rozhodnutí, která ovlivňují život dítěte, jako je například rozhodnutí o budoucích operacích, občanském průkazu atd. Pokud však nelze biologického rodiče nijak kontaktovat, nebo odmítá spolupracovat, tato rozhodnutí má následně na starosti soud. Zákon přímo stanoví, že pokud se pěstoun domnívá, že rozhodnutí biologického rodiče je v rozporu s výchovou dítěte, může se obrátit na soud.

Kdo vůbec může být pěstounem? Pěstounem se může stát kdokoli, kdo má bydliště na území České republiky, souhlasí se svěřením dítěte do jeho péče a musí skýtat záruku řádné péče.

1.4. Osvojení

Osvojení, nebo jinak řečeno adopce, byla kdysi právně upravena v zákoně o rodině. Tento zákon byl ale zrušen ke dni 1. 1. 2014, kdy v platnost nastoupil NOZ. Osvojení je v dnešní době upraveno v NOZ a následně také v ZOSPOD, dále jen „zákon o sociálně-právní ochraně dětí“. Co se týká NOZ, úpravu osvojení najdeme konkrétně v pozdějších ustanoveních. Hlava II., Díl 2, Oddíl 2. Když se podíváme na zákon o ZOSPOD, tak osvojení je věnována převážně Hlava IV. Osvojení je zmíněno i v jiných částech zákona, ale převážně v již zmíněné Hlavě IV.

Osvojení je proces, při kterém si zletilá a svéprávná osoba osvojí nezletilé, či zletilé dítě. Tomuto se také říká adopce. Osvojení dítěte je tedy přijetí cizího dítěte/osoby za vlastní. Proto, aby si ale mohl dotyčný osvojit dítě, musí mít s dítětem vztah připomínající dítě a rodiče, nebo mít aspoň takto začínající vztah

---

⁹ Radvanová, S. a kol. Rodina a dítě v novém občanském zákoníku. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2015 str. 137 - 138

mezi sebou. Osvojení dítěte bez jeho souhlasu jde do 12 let, následně je zapotřebí souhlasu dítěte. Osvojitel bude následně zapsán do rodného listu dítěte. Lze si osvojit i zletilé dítě nad 18 let, po praktické stránce si lze osvojit i dospělého člověka. To se děje v praxi převážně tak, že se osoba rozhodne vyškrtnout některého z rodičů z rodného listu a nechá si tam zapsat někoho jiného, koho za svého rodiče požaduje. Po právní stránce se z dotyčného stane adoptivní rodič, i když se jedná o osobu dospělou a ne dítě do maximálně 26 let.

Osvojení ale také nelze v každém případě. Zákonem jsou stanoveny tři případy, kdy dítě nelze osvojit, i když splňuje osvojenec i osvojitel potřebné podmínky. Těmi třemi případy se dle § 20 zákona č. 359/1999 Sb. rozumí:

„... (3) Zprostředkování

a) osvojení se neprovádí v případě,

1. že rodiče dali souhlas k osvojení dítěte předem s určením pro určitou osobu jako osvojitele,

2. podal-li návrh na osvojení manžel rodiče dítěte, pozůstalý manžel po rodiči nebo osvojiteli dítěte, nebo

3. podal-li návrh na osvojení příbuzný dítěte nebo jiná osoba blízká dítěti, u které není vyloučeno osvojení dítěte; ...¹⁰

Právní úprava osvojení dítěte je v dnešní době více upravena, než byla za dob zákona o rodině. Například, když si osvojitel osvojí osvojenec, automaticky přechází rodinný vztah i na děti osvojenec. Osvojitel je také povinen informovat osvojenec o tom, že byl osvojen a to nejpozději před začátkem povinné školní docházky. V neposlední řadě NOZ na rozdíl od ZOR, upravuje, že soud může i bez návrhu nařídit dohled nad úspěšným osvojením, pokud k tomu směřují okolnosti případu.

Jakmile dojde k osvojení dítěte, automaticky zaniká jakékoli příbuzenské vztahy k rodině dítěte před osvojením. Tím zanikají i veškerá a práva a povinnosti k těmto lidem. Zaniká tedy i právo dědit, nebo se dědictví domáhat. Tato práva a povinnosti vznikají vůči osvojiteli. Tak jako osvojení vzniká, osvojení může být i zrušeno. Lhůta, do které je možné osvojení zrušit, je dle NOZ § 840 odst. 2, jsou tři roky. Po uplynutí tří let, nelze osvojení zrušit. O zrušení osvojení žádá osvojitel

¹⁰ 359/1999 Sb. Zákon o sociálně-právní ochraně dětí. Zákon pro lidi - Sbírká zákonů ČR v aktuálním konsolidovaném znění [online]. Copyright © AION CS, s.r.o. 2010 [cit. 26.03.2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1999-359>

i osvojenec. Jakmile žádá jen jeden, druhý se může k návrhu připojit. Jsou-li ke zrušení osvojení závažné důvody, soud návrhu vyhoví a osvojení zruší. Po zrušení osvojení zaniká společné příjmení, které osvojenec s osvojitelem měl, leda, že by s tímto osvojenec nesouhlasil. Jakmile je osvojení zrušeno, automaticky zaniká příbuzenský vztah k osvojiteli. Zanikají tak práva a povinnosti k němu, či k jeho rodině. Zaniká příbuzenský vztah i k nim. Znovu se obnovuje zaniklý vztah k biologickým rodičům a biologické rodině. Obnovují se práva i povinnosti. Starší úprava Úmluvy však neřešila otázku zrušení osvojení, po dosažení zletilosti osvojenec. Revidovaná Úmluva je však přísnější a stanovuje, že je možné zrušit osvojení ze závažných důvodů a jen do doby, než osvojenec dovrší zletilosti.¹¹ Osvojenec může být i znovu osvojen. Tato problematika je právně upravena v NOZ v § 843, který zní takto:

„Osvojenec může být opětovně osvojen, jen

a) bylo-li dřívější osvojení zrušeno,

b) má-li být osvojen pozdějším manželem osvojitele poté, co předchozí manžel, který byl společným osvojitelem, zemřel, nebo

c) zemřel-li ten, kdo byl jediným osvojitelem, anebo ti, kdo byli společnými osvojiteli.“¹²

1.5. V uzavřeném manželství

Nejznámější typ péče o dítě, je péče o dítě v uzavřeném manželství. Považuje se za tzv. „normální“ typ péče. Jedná se o běžné rodiny, kdy dítě žije a vyrůstá se svými biologickými rodiči, kteří žijí v manželském svazku. Oba rodiče mají stejný příbuzenský vztah k dítěti a mají vůči němu stejná práva a povinnosti od chvíle, co se dítě narodilo. Oba rodiče se podílejí na jeho výchově tak, aby to co nejvíce prospívalo dítěti. Aby bylo zdravé, aby mělo, co potřebuje a mohlo vyrůstat v kvalitním a pevném prostředí. Zajišťují mu splnění jeho potřeb, co se týká vzdělání, jídla, zábavy, rozvojových aktivit, kvalitní čas s rodinou, aby se u něho rozvíjela socializace. Oba rodiče se finančně podílí na placení nákladu dítěte, i domácnosti, ve které dítě vyrůstá. Dítě má nadále stejný příbuzenský vztah ke svým rodičům a i ono má vůči nim určitá práva a povinnosti. Tento typ péče je označován za nejkvalitnější způsob výchovy a také nejstabilnější, i když to

---

¹¹ Křístek, A. Osvojení dětí. Úplná adopce v českém právu. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2016 str. 49

¹² 89/2012 Sb. Občanský zákoník (nový). Zákon pro lidi - Sbirka zákonů ČR v aktuálním konsolidovaném znění [online]. Copyright © AION CS, s.r.o. 2010 [cit. 26.03.2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2012-89?text=840>

v dnešní době nemusí být vůbec pravidlem, neboť přibývá mnohem více rodin ve společné domácnosti, aniž by partneři žili v uzavřeném manželském svazku. Problematiky tohoto typu bude rozebrána níže. Ve výsledku do tohoto typu péče soud nezasahuje, pokud se v něm nenaskytnou přímo problémy, které by bylo potřeba soudně řešit, jakožto například domácí násilí, špatná péče o dítě atd. V tento moment zde zasahuje i OSPOD. Jediné, co se zde právně řeší, je opravdu otázka manželství, které je potřeba uzavřít, aby mohlo dítě žít v domácnosti, kde jsou oba jeho rodiče ve svazku manželském a může tak probíhat tento typ péče.

Následné komplikace, které jsou pak řešeny soudně, nastávají po rozvodu. Vzhledem k dítěti je následně potřeba úprava poměrů. Do jaké péče bude dítě svěřeno, případná úprava styku s dítětem, a následné stanovení výše vyživovací povinnosti, ale to budeme rozebírat níže.

1.6. U nesezdaných rodičů

Péče o dítě u nesezdaných rodičů je v dnešní době aktuální problematika, neboť takovýchto rodin přibývá. V dnešní době se navyšuje procento rodin, kde je dítě vychováváno nesezdanými rodiči a naopak procento rodin, kde je dítě vychováváno v uzavřeném manželství klesá. Dle statistik je procento dětí narozené mimo manželský svazek za rok 2021, 48,5 %¹³, což se rovná skoro polovině. Když vezmeme v potaz, že procento, dětí narozené v manželském svazku, je jen o 3 % vyšší, než procento dětí narozených mimo manželství, je to něco neskutečného. Kdybychom brali v potaz procenta prvorozených dětí narozených mimo manželství a procenta prvorozených dětí narozených v manželství, čísla budou hra pro nesezdané rodiče.

Co se týká jakékoli výchovy dítěte, oba rodiče mají k dítěti stejná práva a povinnosti. Oba rodiče se musí podílet na výchově dítěte a zabezpečení řádného a bezpečného prostředí, kde by mohlo být dítě kvalitně vychováváno a mělo by splněné podmínky pro kvalitní život, který má být ve stejné kvalitě, jako je život jeho rodičů. Úroveň života dítěte má být stejná, jako úroveň života rodičů, dle § 915 odst. 1 NOZ. Oba rodiče mají k dítěti tzv. rodičovskou odpovědnost. *„Rodičovská odpovědnost zahrnuje práva a povinnosti rodičů, která spočívají v péči o dítě, zahrnující zejména péči o jeho zdraví, jeho tělesný, citový, rozumový a mravní vývoj, v ochraně dítěte, v udržování osobního styku s dítětem, v zajišťování*

---

¹³ ČSÚ – Pohyb obyvatelstva – rok 2021

*jeho výchovy a vzdělávání, v určení místa jeho bydliště, v jeho zastupování a spravování jeho jmění.*¹⁴

Je potřeba se ale zamyslet nad problematikou, která vznikne tehdy, rozhodnou-li se rodiče ukončit společnou domácnost a přestat nadále být partnery. Na rozdíl u manželství, kdy je potřeba nechat se soudem rozvést a následně se musí soudně vyřešit otázka péče o dítě, v tomto případě se to může obejít kompletně bez soudu. Záleží na okolnostech. Pokud rozchod páru proběhne v klidu a obě strany jsou schopny komunikovat a domluvit se, může dojít k dohodě. Rodiče se mezi sebou dohodnou ohledně toho, kde bude dítě svůj čas pobývat, jestli bude žít s otcem, matkou, nebo střídavě s oběma. Dohodu mohou dojít následně i k alimentům. Problém nastává tehdy, nejsou-li rodiče schopni se dohodnout. V tomto případě je zapotřebí zásah soudu, na který se rodiče dítěte obrátí. Soud pak musí projednat a rozhodnout, u jakého rodiče bude dítěti lépe, který z rodičů má lepší podmínky pro jeho výchovu, měl by brát v potaz přání dítěte, pokud bude přítomno a bude proveden jeho výsledek. Pokud soud nabyde dojmu, že jsou obě prostředí pro dítě vhodná a je to v nejlepším zájmu dítěte, může být dítě svěřeno do střídavé péče. V rámci střídavé péče je možné stanovit další typy střídavé péče, jak bude zmíněno níže v této práci.

1.7. Po rozvodu

Jak již byla zmíněna problematika u ukončení partnerského vztahu, stejný problém nastává i u páru, které spolu uzavřeli manželský svazek. I když se rodiče rozvedou v dobrém duchu a mají mezi sebou nadále dobrý vztah, musí se sejít u soudu, který upraví poměry po rozvodu vzhledem k dítěti. Rodiče mohou k soudu přijít už s tím, že se dohodli a soud proběhne převážně z formálních důvodů, kdy následně rozhodne vzhledem k dohodě, se kterou přišli rodiče.

Komplikace nastávají znovu v případě, kdy se strany nedohodnou. Kdy má každá strana své požadavky a podmínky, na kterých si trvá a nechce z nich slevit. Je tedy na soudu, aby takovýto spor rozhodl. Soud může dojít k různým závěrům. Nejčastější závěry bývají, že dítě bývá svěřeno do střídavé péče obou rodičů. Často bývá dítě svěřeno do společné péče, nebo do výlučné péče jednoho z rodičů. Jedná se o rozhodnutí, kde dítě setrvává alespoň s jedním ze svých

---

¹⁴ DSpace at University of West Bohemia: Péče o dítě jako součást rodičovské odpovědnosti [online]. Copyright ©B [cit. 28.04.2022]. Dostupné z: <https://dspace5.zcu.cz/bitstream/11025/33373/1/DP-Pece%20o%20dite-Lucie%20Knoblochova.pdf>

rodičů. Pokud soud přijde na překážky, které by mohli bránit výchově, může rozhodnout tak, že bude dítě svěřeno do pěstounské péče na dobu trvání překážek. Dítě může být svěřeno i do ústavní výchovy, ale o tom mluvíme jen v nejkrajnějších případech, neboť je v nejlepším zájmu dítěte, aby se upřednostnily veškeré možné typy péče, před ústavní.

1.7.1. Střídavá péče

Střídavý péče je považována za nejšetrnější z typů péče, do kterých může být dítě soudem svěřeno. Dítě se vidá s oběma svými rodiči, sdílí s nimi společnou domácnost, byť odděleně. *„Střídavá péče tedy vypadá jako optimální řešení, mohlo by se říci kompromisní řešení, které ctí práva a povinnosti všech zúčastněných. Právníci tvrdí, že střídavou péči může soud nařít i přes nesouhlas jednoho z rodičů, případně o ni může rozhodnout i bez souhlasu rodičů. Soud se má řídit nejlepším zájmem dítěte. Při rozhodování bere soud v potaz vztah dítěte ke každému z rodičů, výchovné schopnosti a výchovný styl rodičů, předpoklady zajištění dobrého vývoje dítěte, schopnost rodičů se na výchově dohodnout“*¹⁵ Pokud je však střídavá péče nařízena i přes nesouhlas rodičů, nastává možnost budoucích problémů. Dítě by nemuselo vyrůstat v nejlepších podmínkách, vzhledem k tomu, že by se rodiče na střídavé péči nedohodli. Je zde velké riziko, že by se rodiče pokoušeli dítě poštvát proti druhému, nebo se druhého rodiče pokoušet například očerňovat v očích dítěte. Rodiče musí své osobní konflikty, které jsou mezi nimi, držet mimo výchovu dítěte. Mimo dítě takové, aby jej tyto konflikty nijak neovlivňovaly, neboť by mohly mít špatný vliv na osobnostní vývoj dítěte.

I když vyjádří nesouhlas se střídavou péčí jeden z rodičů, musí se brát ohledy převážně na nejlepší zájem dítěte, ne rodiče. Zájem rodiče a nejlepší zájem dítěte mohou být odlišné. Na toto poukazuje například Nález Ústavního soudu sp. zn. IV.ÚS 1286/18: *„Kritériem pro svěření dítěte do střídavé péče není (často jen subjektivní) přání konkrétního rodiče, nýbrž především tzv. nejlepší zájmy dítěte (srov. čl. 3 Úmluvy o právech dítěte), které jako objektivní faktor musí být při*

---

¹⁵ Porozvodová péče o děti, aneb je střídavá péče v | epravo.cz. EPRAVO.CZ – Váš průvodce právem - Sbirka zákonů, judikatura, právo [online]. Copyright © EPRAVO.CZ [cit. 29.06.2022]. Dostupné z: <https://www.epravo.cz/top/aktualne/porozvodova-pece-o-deti-aneb-je-stridava-pece-vzdy-idealni-reseni-111526.html>

rozhodování soudů prioritním hlediskem.¹⁶ Jak již bylo jinak zmíněno, soud rozhoduje v nejlepším zájmu dítěte.

„...pokud jsou oba rodiče způsobilí dítě vychovávat, pokud oba mají o jeho výchovu zájem (§ 26 odst. 2 zákona o rodině) a pokud oba dbali kromě řádné péče o jeho výchovu po stránce citové, rozumové a mravní (§ 26 odst. 5 zákona o rodině), svěřeni dítěte do střídavé péče by mělo být pravidlem, zatímco jiné řešení je výjimkou, která vyžaduje prokázání, proč je v zájmu dítěte jiné řešení.“¹⁷ Ústavní soud tímto nálezem označuje střídavou péči, jako prioritní typ péče, který by měl mít přednost například před svěřením dítěte do výhradní péče jednoho z rodičů.

Střídavá péče může probíhat v různých intervalech, které mohou být v řadě pár dní, týdne atd. Záleží na konkrétním typu střídavé péče, neboť máme typy dva. Střídavá péče symetrická a střídavá péče asymetrická. Velký vliv na intervaly má také věk dítěte. Čím menší dítě je, v o to menších intervalech bude střídavá péče probíhat. Střídavá péče symetrická, je typ střídavé péče, který je nejčastější. Jedná se o typ střídavé péče, kdy je dítě stejnou dobu u matky, stejně tak, jako stejnou dobu u otce. Výživné se v tomto případě nestanovuje, neboť oba rodiče se o dítě starají stejnou dobu a vynakládají na to přiměřeně stejné množství finančních prostředků. Nastane-li střídavá péče asymetrická, dítě pobývá jak u otce, tak matky, jen s rozdílem, že u jednoho z rodičů tráví více času, než u druhého. Například bude dítě u otce od každého lichého čtvrtka, do každé liché neděle, jinak je dítě u matky. V tomto případě se pak musí stanovit výživné, neboť jeden rodič musí vynaložit více financí na zaopatření dítěte, než druhý.

Ačkoliv bylo na začátku této problematiky zmíněno, že se jedná o eden z nejšetrnějších typů péče, do které může být dítě svěřeno, není vždy nejvhodnější. Existuje tedy čtyřstupňový test vhodnosti střídavé péče. Existují tedy čtyři kritéria, kterými se musí soud řídit, když chce dítě svěřit do střídavé péče.

- Pokrevní pouto, které je mezi dítětem a osobou, která usiluje o získání dítěte do péče
- Míra zachování identity dítěte a rodinných vazeb

---

¹⁶ Nález Ústavního soudu sp. zn. IV.ÚS 1286/18, ze dne 31. 8. 2018, bod 19

¹⁷ Nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2482/13, ze dne 26. 5. 2014, bod 26

- Schopnost rodiče zajistit vývoj dítěte a jeho fyzických, vzdělávacích, emocionálních, materiálních a ostatních potřeb
- Přání dítěte¹⁸

1.7.2. Výhradní péče

Výlučná péče jednoho z rodičů je těchto typů péče po rozvodu, tou horší možností, neboť dítě může ztratit kontakt s jedním z rodičů. Dítě je svěřeno do péče jednoho z rodičů, tudíž žije s jedním z rodičů, který je dle soudu vhodnější pro dítě. Který zabezpečuje dítěti vhodnější prostředí pro výchovu a má vhodnější prostředky pro obstarání mu dostatečné životní úrovně, které dítě potřebuje. Ta se musí rovnat životní úrovni rodiče. Není tedy možné, aby rodič žil v lepších podmínkách, než by poskytoval dítěti.

Bohužel, i když je upřednostňována střídavá, nebo společná péče, nastávají často překážky, které střídavou, nebo společnou péči vylučují, jakožto je například změna bydliště jednoho z rodičů, kdy by dítě muselo absolvovat dlouhou cestu, jakožto například z jiného státu. Překážkou pro střídavou péči může být také nedostatečný zájem jednoho z rodičů, nebo přání dítěte. Svěření dítěte do střídavé péče je pravidlem, ne výjimkou, tudíž musí soud dostatečně odůvodnit, že „...nastala okolnost, která zmíněnou presumpci ve prospěch střídavé péče vylučuje.“¹⁹

Nastane-li svěření dítěte do výlučné péče jednoho z rodičů, je možnost soudně upravit styk druhého rodiče s dítětem, pokud se rodiče nedokáží dohodnout. Bohužel za určitých podmínek může být rodiči i styk s dítětem odepřen. K tomuto se také váže otázka výživného. Vzhledem k tomu, že je dítě ve výlučné péči jednoho z rodičů, druhý rodič má povinnost přispívat na dítě. Je potřeba soudem stanovit částku, která je adekvátní částkou vzhledem k příjmům rodiče, jež výživné platí, k jeho výdajům, stejně tak, jako k výdajům rodiče, kterému bylo dítě svěřeno do péče a jeho příjmům. Bere se v potaz, jak vysoké jsou náklady za dítě a o jaké náklady jde. Následně je stanoveno výživné, které může být placeno i zpětně za určité období, ale vždy je placeno měsíčně na měsíc dopředu.

I když je dítě ve výlučné péči jednoho z rodičů, nesmí rodič bránit dítěti v komunikaci s druhým rodičem, nebo s možností se s ním vídat, nestanoví-li

¹⁸ Trávníček, M. Střídavá péče, Praha: C. H. Beck, s. r. o., 2015, str. 8

¹⁹ Nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 149/20 ze dne 31. 3. 2020

soud jinak. Druhému rodiči však nezaniká právo rozhodovat o důležitých věcech dítěte a má tak stále podíl na výchově, i když minimálně v tomto ohledu.

1.7.3. Společná péče

Společná péče je hned vedle střídavé péče označována za ideální. Pro dítě je nejdůležitější vyrůstat ve stabilním a příjemném prostředí, které dbá na jeho řádnou výchovu a rozvoj v co nejlepších podmínkách s co nejlepší životní úrovní, jakou mu mohou rodiče poskytnout. Tento typ péče je pro dítě nejšetrnější. Rodiče jsou sice rozvedení a každý má svůj soukromí život, ale stále spolu žijí ve společné domácnosti společně s dítětem. Mají k dítěti stejná jak práva, tak povinnosti. Oba rodiče se podílejí na zkvalitňování života dítěte a fungují jako domácnost.

Společnou péči nemůže soud nařídit. Může ji jenom potvrdit, schválit rodičům, kteří se na ni dohodli, neboť byly schopni se dohodnout na všech otázkách, které byly směřovány kolem dítěte. S touto péčí musí souhlasit oba rodiče, jak uvádí § 907 odst. 1 NOZ.

2. Kritéria pro stanovení výživného

Co vůbec výživné je. Výživné se často nazývá alimenty. Výživné je finanční příspěvek jednoho rodiče dítěte, který je vyplácen rodiči druhému. Vyživovací povinnost je zakotvena v NOZ. Konkrétně v Hlavě II. Oddílu 3 a pododdílu 4. Vyživovací povinnost je zmíněna i v jiných ustanoveních tohoto zákona, ale v této části je řešená nejvíce. Kromě NOZ, je vyživovací povinnost upravována v ZOSPOD. Čím se nadále musí soudy řídit, je Nařízení Rady (ES) č. 4/2009 ze dne 18. prosince 2008 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a o spolupráci ve věcech vyživovacích povinností.

Když mluvíme o výživném, mluvíme o příspěvku nejen na výživu, ale celkově na částečnou úhradu nákladů, které jsou spojené s výchovou dítěte. Bez ohledu na to, zda jde o jídlo, oblečení, zájmové aktivity, jako jsou například školní kroužky, nebo jiné mimo školní aktivity, jako jsou například tábory, sportovní závody atd. Výživné je stanoveno soudem, který přihlíží k velkému množství okolností, díky kterým určí výši výživného. Výživné je splatné k rukám rodiče, který pečuje o dítě. Jakmile dítě dovrší věku 18 let a není stále schopno si vydělávat (například student), výživné se splácí k rukám dítěte. Otázkou pak ale zůstává, jak je to s výživným v případě, kdy je dítě nezletilé, ale než bude ukončeno řízení o výživném, dítě dovrší plnoletosti a stane se zletilým. „...*právě den dosažení svéprávnosti dítěte rozděluje řízení o výživném na dvě části, a to řízení ohledně výživného, které má být zapláceno za dobu po dosažení zletilosti dítěte, a řízení o výživné, jež má být zapláceno za dobu po dosažení zletilosti. Navzdory tomuto předělu se v celém řízení (včetně rozhodování o výživném po dosažení zletilosti) uplatní vyšetřovací zásada a systém plné apelace, jako kdyby dítě v mezidobí nenabylo zletilosti.*“²⁰

Výše výživného se také odráží od toho, do jaké péče je dítě svěřeno. Dítě může být totiž svěřeno do rovnoměrně střídavé péče, do nerovnoměrně střídavé péče, nebo může být svěřeno do výhradní péče jednoho z rodičů. U všech zmíněných typů péče se musí zohledňovat jak stejná kritéria stanovení výživného, tak i odlišná. Každý typ péče se něčím liší svou povahou a tím pádem i stanovení

---

²⁰ Svoboda, K. Rodičovství, osvojení a výživné dětí po rekonstrukci soukromého práva. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2014, str. 200

výživného v konkrétním typu péče. Tak jako soud může určit pro každé dítě z rodiny jiný typ péče, tak se může stanovit i odlišná částka výživného na každé dítě. Co se konkrétně kritérií týká, můžeme je rozdělit na dvě skupiny. Okolnosti ze strany povinného (rodič) a okolnosti ze strany oprávněného (dítě). Tato dvě kritéria jsou zakotvena v NOZ, konkrétně v § 913 tohoto zákona, který říká, že je pro stanovení výživného důležité nahlížet na potřeby oprávněného a jeho majetkové poměry, stejně tak, jako na schopnosti, dovednosti a majetkové poměry, které se váží k povinnému. Zákon také upozorňuje na potřebu zkoumat, zda se povinný nevzdal výdělečnější činnosti, aniž by měl závažný důvod k tomuto kroku. Také se zkoumá, jestli se nevzdal nějakého majetkového profitu. Soud má povinnost přihlížet ke skutečnosti, se povinný stará o oprávněného v určité míře. Podle toho, v jaké míře se povinný stará o oprávněného, se také může odrazit výše výživného. Není možné, aby nebylo rodiči stanoveno žádné výživné. I když je prokázána vysoká rozdílnost životních úrovní rodičů, výživné musí být stanoveno.²¹ Nezletilé dítě má dle zákona právo na výživné. V tento moment jsou nejdůležitější § 911 a 912 odst. 1 NOZ.

V České republice se využívá metoda, určení výživného, na základě volného hodnocení soudu. Existuje ještě druhá metoda určení výše výživného, ale to bychom mluvili spíše o jiných evropských státech. Vzhledem k metodě, která je používána v České republice, soud určuje výši výživného kauzálně. Konkrétní výše výživného pro konkrétní případ, ohledně kterého rozhodne dle konkrétních okolností případu.²² Volné hodnocení soudu „...*stanovuje rozsah bez použití právně závazných pevně stanovených sazeb, jako v případě české právní úpravy.*“²³

Rodič (popřípadě zletilé dítě, které studuje a není schopno se živit), může zažádat o zvýšení výživného. Soud následně zkoumá skutečnosti, které od poslední úpravy výživného, nastaly. Tím se rozumí například změny práce, navýšené výdaje dítěte, snížený příjem pečujícího rodiče, snížený, nebo zvýšený příjem nepečujícího, nezájem ze strany nepečujícího, změna v majetkových poměrech atd. Pokud soud shledá, že si skutečnosti vyžadují a také umožňují

---

²¹ Svoboda, K. Rodičovství, osvojení a výživné dětí po rekonstrukci soukromého práva. Praha: Wolters Kluwer, a.s., 2014, str.136

²² Šínová, R., Šmíd, O., Juráš, M. a kol. Aktuální problémy rodinněprávní regulace: Rodičovství, výchova a výživa nezletilého. Praha: Leges, 2013, str. 206 - 207

²³ Šínová, R., Šmíd, O., Juráš, M. a kol. Aktuální problémy rodinněprávní regulace: Rodičovství, výchova a výživa nezletilého. Praha: Leges, 2013, str. 207

navýšení výživného, tak jej navýší. Pokud z dokazování vyplývá, že není, k navýšení nedojde. Dokonce je za určitých případů možné, že by bylo výživné i sníženo, pokud by se odhalily skutečnosti, že nepečující přišel například o pravidelný příjem, nebo má další vyživovací povinnost, kterou v době původní úpravy výživného, neměl.

2.1. Rovnoměrně střídavá péče

Jak již bylo výše řečeno, rovnoměrně střídavá péče, jinak řečeno symetrická střídavá péče, je takový typ střídavé péče, kdy je dítě stejný časový úsek u matky, jako je i u otce. Dítě sice nepobývá jen na jedné adrese, ale je mu umožněno vyrůstat ve styku s oběma rodiči. Což je pro dítě nejdůležitější. Aby vyrůstalo v kontaktu s oběma rodiči, který se pokouší o co nejlepší výchovu a vytvářet pro dítě příjemné a milující prostředí, kde by se mohlo rozvíjet.

Je zapotřebí však vyřešit otázku výživného. Při tomto typu, ani jednomu z rodičů neodpadá povinnost výživného, i když by to bylo jistě logické vzhledem k rovnoměrnému času stráveného s dítětem a stejných nákladů vzniklých s dítětem. Důležitá otázka je však ta, zda oba rodiče vydělávají podobně. Pokud ne, soud může jednomu rodiči uložit vyšší vyživovací povinnost, než rodiči druhému. Pokud mají rodiče podobné příjmy, soud má dvě možnosti, jak může rozhodnout. Buďto oběma rodičům dá stejnou částku výživného, kterou budou muset druhému poslat, nebo může výživné zcela zrušit vzhledem k tomu, že by se alimony takto vyrušily.

2.2. Nerovnoměrně střídavá péče

Nerovnoměrně střídavá péče, neboli také asymetrická střídavá péče je druh péče, kdy dítě nepobývá stejný čas u matky, i u otce. S jedním z rodičů tráví dítě času více a s druhým méně. Tento případ je perfektně vidět u prvního jednání, u kterého jsem byla v rámci své praktické části přítomna. V pátém oddíle této práce bude tato problematika vidět v praxi. Vzhledem k tomu, že jeden rodič se tak o dítě stará delší dobu, než rodič druhý, je potřeba stanovit výši výživného.

U nerovnoměrné střídavé péče není otázka výživného, tak rychle řešitelná, jako u symetrické střídavé péče. Vzhledem k tomu, že zde dítě není s každým rodičem po stejně dlouhou dobu, je zapotřebí stanovit výši výživného. Kromě otázek, kterými se musíme zabírat v každém případě, mluvíme-li o výživném, je zapotřebí vzít v potaz, jak moc je péče nerovnoměrná. Může být nerovnoměrná

v poměru 60:40, také může být nerovnoměrná v poměru 75:25. Na tomto záleží hodně, při stanovení výživného. Společně s příjmy a výdaji rodiče, se kterým je dítě v kontaktu méně, se určí výše výživného, aby bylo optimální vzhledem k druhému rodiči a jeho výdajům spojených s dítětem.

2.3. Výhradní péče jednoho z rodičů

Jakmile je dítě svěřeno do výhradní péče jednoho z rodičů, znamená to, že je dítě svěřeno jednomu rodiči, se kterým bude žít ve společné domácnosti a který se bude starat o jeho výchovu, výživu, dostatečné prostředí pro rozvoj. Tento rodič nesmí bránit styku, nebo jakémukoliv kontaktu dítěte s druhým rodičem, nestanoví-li soud jinak. Pokud tak bude rodič činit, může být zahájeno řízení o výkonu rozhodnutí, jak se budu zabývat později v této práci.

Stanovení částky výživného se řídí kromě potřeb dítěte, jeho věku a majetkových poměrů, i jeho náklady, příjem pečujícího rodiče a především, příjmy a výdaje nepečujícího rodiče. Zahrnují se do toho majetkové poměry nepečujícího atd. Vzhledem k tomu, že je tato péče v poměru 100:0, výživné bude muset platit nepečující rodič, stejně tak, jako tomu bylo v asymetrické střídavé péči. Ani v asymetrické, ani ve výhradní péči není možné, aby nebylo výživné stanoveno, jak je tomu možné u symetrické střídavé péče.

3. Problematika soudních řízení

Jak již bylo v této práci zmíněno, jakmile jde o úpravu styku, péče, nebo výživného, neobejde se to bez soudního řízení. Soudní řízení nastává vždy po rozvodu rodičů. Jako je zapotřebí vyřešit majetkové vyrovnání, když jde o SJM, je zapotřebí vyřešit otázku, co bude s dítětem. Soudní řízení jsou hodně ovlivněna samotnými dětmi, kterých se toto týká, ale ještě více ovlivňuje soudní jednání a jeho průběh i to, jaká je komunikace mezi rodiči. Jsou případy, kdy komunikace nevázne, a rodiče jsou schopni se domluvit bez problémů. To bývá například u rodičů, kteří se dohodnou na společné péči. V takovémto případě soud není ten, kdo rozhodne o společné péči, ale rodiče přímo došli s dohodou. Soud tuto dohodu může potvrdit a následně přejít k řešení otázky výživného.

Bohužel ne vše jde tak, jak by bylo nejlepší. Ne vše se dá řešit klidnou cestou a ne u všech. Jakmile se rodiče nejsou schopni po ukončení jejich vztahu dohodnout, nastupuje do své role soud, který musí rozhodnout za ně. To se netýká jen rozvedených párů, které ukončili manželský svazek, ale také u nesezdaných párů, které se rozešli a teď se nemohou dohodnout, v čí domácnosti bude dítě přebývat, v čí péči bude, kdo na dítě bude platit alimenty, nebo jak vůbec bude probíhat styk jednoho z rodičů s dítětem.

Účastníky těchto soudních řízení jsou oba rodiče, kteří jsou zastoupeni sami sebou, nebo svými právními zástupci. Dítě, které je zastoupeno kolizním opatrovníkem a popřípadě, pokud je to vyžadováno, nějakou dotčenou osobou. Místo, kde se bude soudní řízení konat, je závislé na tom, zda je dítě zletilé, nebo není. Pokud je dítě nezletilé, koná se soudní řízení v místě bydliště nezletilého dítěte. Pokud je dítě zletilé, je vedeno soudní řízení, kde není zastoupeno kolizním opatrovníkem, ale svým právním zástupce. Většinou se jedná o zvýšení alimentů a tato řízení se konají v místě bydliště nepečujícího rodiče, kterého se navýšení výživného týká.

Soudní řízení bývá nejčastěji zahajováno na návrh jednoho z rodičů, nebo obou, to není vyloučené. Při soudním řízení se řeší případ, který byl uveden v návrh. Jestli se návrh týkal navýšení výživného, neměla by se řešit například otázka svěřeni do jiné péče, než je dítě nyní. V průběhu soudního řízení dochází k dokazování, kdy mohou být použity listinný důkazy, posudky, nebo také výpovědi svědků, je-li to potřeba. Jistě se řízení neobejde bez výsledků rodičů a

popřípadě dětí, jsou-li ve věku, kdy mohou před soudem vyjádřit svůj názor a jsou vyzváni soudem. Dokazování je bezpochyby nejdůležitější částí řízení, neboť nelze bez dokazování rozhodnout tak, aby bylo rozhodnutí adekvátní k situacím stran. Po dokazování soud rozhodne ve věci, která byla v návrhu. Soud se řídí jak občanským soudním řádem, tak zákonem o zvláštních řízeních soudních.

3.1. U nezletilého dítěte

Výše jsem se již pokusila nastínit nějakou tu problematiku soudních řízení, týkajících se přímo nezletilých dětí. Nezletilé dítě je v soudním řízení zastoupeno kolizním opatrovníkem, který jedná v nejlepším zájmu nezletilého dítěte. Soudní řízení, které se týká nezletilého dítěte, se koná v místě bydliště nezletilého dítěte. Je v nejlepším zájmu dítěte, aby nebylo přítomno při soudním jednání, pokud je to možné. Dítě může být touto skutečností poznamenáno a nemusí to na něj mít nejlepší vliv. Když už dojde k tomu, že je dítě přítomno u soudního řízení, je nejlepší, když je přítomno jenom po nutnou dobu. Jak bude vidět později v mé práci, kdy jsem byla přítomna při jednom takovém soudním řízení, děti byly přítomné jen při jejich výslechu, kdy nebyl v místnosti přítomen nikdo, kromě soudkyně a kolizní opatrovnice. Celé jednání jinak čekaly mimo místnost, aby se jich soudní řízení nijak nedotklo.

Pokud je tedy nezletilé dítě předvoláno k výslechu, mělo by být starší dvanácti let, i když se nejedná o pravidlo. Jedná se o hranici, kdy je dítě stoprocentně schopné vyjádřit svůj názor před soudem. Dítě, které nedovršilo hranici dvanácti let, může být také vyslechnuto. „*V řízení, jehož účastníkem je nezletilé dítě, které je schopno formulovat své názory, soud postupuje tak, aby byl zjištěn jeho názor ve věci. Názor nezletilého dítěte soud zjistí výslechem dítěte. Názor dítěte může soud ve výjimečných případech zjistit též prostřednictvím jeho zástupce, znaleckého posudku nebo příslušného orgánu sociálně-právní ochrany dětí. Výslech dítěte může soud provést i bez přítomnosti dalších osob, lze-li očekávat, že by jejich přítomnost mohla ovlivnit dítě tak, že by nevyjádřilo svůj skutečný názor; přítomnost důvěrníka dítěte, který není jeho zákonným zástupcem a o jehož účast u výslechu dítě požádá, může soud vyloučit jen tehdy, je-li jeho přítomností mařen účel výslechu. K názoru dítěte soud přihlíží s přihlédnutím k jeho věku a rozumové vyspělosti.*“²⁴ Celé znění § 100 odst. 3 o. s. ř., kde zákon

---

²⁴ 99/1963 Sb. Občanský soudní řád. Zákony pro lidi - Sbírka zákonů ČR v aktuálním konsolidovaném znění [online]. Copyright © AION CS, s.r.o. 2010 [cit. 30.08.2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/1963-99>

jasně říká, jak funguje výslech nezletilého dítěte. Vzhledem k tomu, že jsou děti často lehce ovlivnitelné, bývá výslech často vykonáván bez přítomnosti dalších osob.

3.2. Při svěřeni do péče

Řízení, které se týká svěřování dítěte do péče, je zapotřebí začít ještě před rozvodem rodičů. Jak už bylo zmíněno, je zapotřebí, aby aspoň jeden z rodičů podal návrh, na základě kterého započne soudní řízení ohledně svěřeni nezletilého dítěte do péče. Toto řízení je potřeba začít ještě před tím, než dojde k rozvodu. Návrh musí obsahovat spoustu informací, od informací o účastnících, jejich příjmech, majetkových poměrech, až po navržené řešení, kde se udává, jakou péčí dotyčný žádá. Vše se může vyřešit klidně domluvou, kterou soud formálně potvrdí, nebo mohou nastat komplikace, kdy se rodiče dítěte nemohou dohodnout a musí tedy zasahovat soud.

V těchto případech se skrz dokazování pokouší soud zjistit, jaká péče je pro nezletilé dítě nejvhodnější. Pokouší se zjistit, jestli je vhodná střídavá péče, která je dle Nálezu Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2482/13, pravidlem a ne výjimkou. Je tedy zapotřebí, aby soud zjistil, zda je střídavá péče vhodná, a pokud dojde k závěru, že ne, musí stanovit, který z rodičů získá dítě do výhradní péče, neboť vzhledem k tomu, že se rodiče nedokázali dohodnout, nelze svěřit dítě do společné péče, do které soud dítě ani svěřit nemůže bez dohody rodičů. Nastává dokazování, ve kterém soud zjišťuje okolnosti týkající se možností rodičů zabezpečit dítěti kvalitní prostředí, ve kterém by bylo vychováváno a mohlo by se rozvíjet.

Pokud soud dojde k názoru, že je střídavá péče možná, může rozhodnout tímto způsobem, i když nebudou rodiče souhlasit, neboť přání rodiče, nemusí být v souladu s nejlepším zájmem dítěte, které je v soudním řízení prioritou. U střídavé péče se pak musí soud rozhodnout, o jakou střídavou péči přesně půjde a následně tak upravit vyživovací povinnost rodič, nebo rodiče, vzhledem k nezletilému dítěti. Otázka výživného se musí vyřešit, i když bude dítě svěřeno do výhradní péče jednoho z rodičů. V průběhu těchto řízení soud hodně přihlíží k vyjádření a názoru kolizního opatrovníka, který zastupuje nezletilé dítě a je celou dobu přítomen při řízení a má možnost se vyjádřit k situaci a návrhu.

3.3. Při omezování styku s dítětem

Soudní řízení, ve kterých dochází k omezování styku s dítětem, jsou riziková. Rodiče nechtějí souhlasit s omezením jejich styku s jejich dítětem, takže soudní jednání tohoto typu nejsou vůbec nic příjemného. Je v nejlepším zájmu dítěte, aby se stýkal s oběma svými rodiči, byl s nimi v kontaktu a trávil s nimi čas, ale i přesto jsou případy, kdy je pro dítě bezpečnější, aby byl styk s dítětem omezen. V každém soudním řízení, ve kterém vystupuje dítě, je vedeno tak, aby byl výsledek jednání v nejlepším zájmu dítěte, a tomu je tak i u tohoto případu. Může nastat situace, kdy bude pro dítě v jeho nejlepším zájmu, aby se přerušil styk s rodičem. Bohužel to může v budoucnu vést k dalším potížím, ale to záleží na povaze dotyčného rodiče, kterému je omezen styk s dítětem. Pro omezení, nebo zákaz styku musí být závažný důvod. Takovými důvody může být psychické zhoršování stavu dítěte při styku s dotyčným rodičem, nebo hůře fyzické zhoršení stavu dítěte. Dalšími takovými důvody může být například samotné přání dítěte, které začne odmítat styk s dotyčným rodičem.

Ústavní soud se touto problematikou musel zabývat, když musel řešit ústavní stížnost otce dvou nezletilých dětí, který se domáhal zrušení rozhodnutí obecných soudů. V usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 873/15 je celé toto řešení. Šlo o otce dvou nezletilých dětí, které díky otci začaly trpět posttraumatickou poruchou. Nebo k ní minimálně přispíval. Kromě tohoto nerespektoval rozhodnutí soudu a dohodu, ke které došli. Odmítal děti předávat jejich matce. Otec se domáhal zrušení rozhodnutí obecných soudů o zákazu styku s dětmi. Ústavní soud tuto žalobu zamítl.²⁵

V tomto případě je vidět, jak bylo ohrožené zdraví dětí. Bylo porušeno rozhodnutí soudu a narušeny vazby dětí s matkou. Nepomohlo ani předběžné opatření a bylo tedy potřeba zakročit výrazně ráznějším způsobem.

---

²⁵ Usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 873/15 ze dne 5. 8. 2015

4. Výkon rozhodnutí

K řízení o výkonu rozhodnutí může dojít tehdy, neplní-li povinný (dotyčný, jemuž bylo dítě svěřeno do péče), své povinnosti vůči dítěti či druhému rodiči, nebo dítě kráčí na právech, či kráčí na právech druhého rodiče, může dojít k řízení o výkonu rozhodnutí. Neplní - li povinnosti, které byly dotyčnému rodiči uloženy soudem. Jedná se například o odmítnutí předat dítě druhému rodiči, zakazování styku rodiče s dítětem, nebo i jeho kontaktování atd. Řízení o výkonu rozhodnutí se použije i v případě, jedná-li se o únos dítěte rodičem.

Případ, kdy Ústavní soud řešil ústavní stížnost v takové věci, se stal v roce 2020, kdy čeští občané žili v Londýně v době, kdy se jim narodil syn. Po dvou letech odjela matka se synem na údajnou návštěvu do České republiky, kde měla být jen na krátko, ale už se s dítětem nevrátila. Ústavní soud se v Nálezu sp. zn. I. ÚS 387/20, zabývá pozastavením britského soudu při řízení o výkonu rozhodnutí, českými obecnými soudy. Ústavní soud rozhodnutí obecných soudů zrušil a „*Na okresním soudu nyní bude, aby se znovu zabýval otázkou, zda jsou předmětná britská rozhodnutí vykonatelná a zda jsou dány důvody pro zastavení výkonu rozhodnutí v souladu se závěry obsaženými v tomto nálezu.*“²⁶ Kdy bylo závěrem určeno, že soudy porušili práva stěžovatele.

Takovéto řízení je zahajováno na základě návrhu druhého rodiče, který nemá dítě ve své péči. Řízení je zakotveno v ZŘS, nebo-li zákon o zvláštních řízeních soudních (zákon č. 292/2013 Sb.), kde se této problematice věnuje Část druhá, Hlava V, Díl 2, Oddíl 2, Pododdíl 2, tudíž § 500 - § 510 tohoto zákona.

Pro řízení o výkonu rozhodnutí existují pravidla, jak musí soud postupovat. Výše již bylo zmíněno, že se řízení zahajuje na návrh rodiče, který nemá dítě ve své péči a je zkrácen na svých právech díky jednání pečujícího rodiče. Soud musí pečujícího rodiče vyzvat, aby plnil své povinnosti, které mu byly uloženy soudem, nebo na kterých se strany dohodly. Také je uvědomen OSPOD a požádán, aby pečující matku vedl k dobrovolnému plnění. Po výzvě následuje ukládání pokuty, které nesmí přesáhnout částku 50 000,- Kč. Výši určí soud dle závažnosti porušení povinností. Nařízení výkonu dalšími opatřeními je další krok, pokud nepomůže pokuta a situace se nezmění. Dalšími opatřeními se

---

²⁶ Nález Ústavního soud sp. zn. I. ÚS 387/20 ze dne 26. 5. 2020

rozumí například nařízení prvního sezení s mediátorem, které trvá přibližně tři hodiny. Setkání s odbornou pomocí v oboru pedopsychologie, nařízení styku s osobami, kterým byl styk odepřen, za doprovodu kolizního pracovníka atd. Tato opatření jsou ukotvena v § 503 ZŘS. Pokud nadále bude postup bez výsledku, může soud přistoupit k nejradikálnějšímu kroku a to odnětí dítěte. Dítě bude předáno do péče rodiče, který byl na svých právech ohledně styku s dítětem, zkrácen rodičem druhým.

Kromě řízení o výkonu rozhodnutí jistě stojí za zmínění o možnost řízení o výkonu předběžného opatření, který je ukotven v § 452 ZŘS, které se na rozdíl od výkonu rozhodnutí zabývá tehdy: „*Ocitlo-li se nezletilé dítě ve stavu nedostatku řádné péče bez ohledu na to, zda tu je či není osoba, která má právo o dítě pečovat, nebo je-li život dítěte, jeho normální vývoj nebo jiný důležitý zájem vážně ohrožen nebo byl-li narušen, soud předběžným opatřením upraví poměry dítěte tak, že nařídí, aby dítě bylo umístěno ve vhodném prostředí, které v usnesení označí.*“²⁷ Jak říká § 452 odst. 1 ZŘS. Mluvíme zde o poklesu kvality výchovy, kdy může být mj. dítě ohroženo na životě. Je tedy zapotřebí, aby bylo předběžné opatření vykonáno bezodkladně, aby se dítě dostalo co nejdříve a nejrychleji do bezpečného prostředí.

---

²⁷ 292/2013 Sb. Zákon o zvláštních řízeních soudních. Zákon pro lidi - Sběrka zákonů ČR v aktuálním konsolidovaném znění [online]. Copyright © AION CS, s.r.o. 2010 [cit. 29.08.2022]. Dostupné z: <https://www.zakonyprolidi.cz/cs/2013-292?text=500#cast2>

5. Vyhodnocení praktické části

V rámci své bakalářské práce a její praktické části, jsem se rozhodla pro dvě možnosti, jak tuto část splnit. První část se týká návštěvy několika, konkrétně čtyř, soudních jednání, která se týkala opatrovnických případů, jako bylo například stanovení výživného, nebo dokonce úpravy péče o nezletilé, či úprava styku s dítětem. Druhá část se týká mé vlastní zkušenosti. Rozhodla jsem se přiblížit můj vlastní případ, a jak to vlastně probíhalo. Dle mého názoru jsou všechny tyto poznatky obsažené v této části, velkým přínosem, neboť jsem se i já sama dozvěděla spoustu nových a zajímavých věcí. Všechna jednání a mé následné náslechy se odehrávaly v justičním areálu Na Míčáncích v Praze. Justiční areál Na Míčáncích je sídlem hned několik institucí a není tedy zvláštní, že všechna tato jednání se odehrávala tam, vzhledem k tomu, že zde sídlí hned 5 obvodních soudů a to Obvodní soud pro Prahu 4, 6, 8, 9 a 10. Také se jedná o největší justiční areál v České republice.

5.1. Náslechy soudních jednání

Jak bylo výše již zmíněno, v rámci své praktické části jsem navštívila, jako veřejnost, čtyři soudní jednání. Všechna tato jednání se týkala úpravy poměrů vzhledem k dětem, ať už šlo o úpravu styku, o úpravu péče, nebo o stanovení, či navýšení výživného. Jedná se o čtyři rozdílná jednání, která spolu vzájemně nijak nesouvisela. Navštívila jsem tři různé soudce a vyslechla si čtyři různé výsledky, z toho jeden z výsledků bylo odročení a u zbylých tří se jednalo o konečný rozsudek. Šlo tedy o jedno rozhodnutí procesní²⁸ a tři rozhodnutí meritorní²⁹.

Co se týkalo prvního náslechu, šlo o úpravu poměrů po rozvodu. V tomto jednání se řešily otázky spojené s nezletilými dcerami. Jednalo se jak o určení výživného, tak o rozhodnutí, jak se bude upravovat péče o dcery a popřípadě, zda se bude upravovat styk otce s dcerami. Obě dcery byly přítomny při jednání a později došlo i k jejich výsledku v průběhu dokazování. Když se podíváme na fakt, že se jedná o řízení, ve kterém se řeší otázka ohledně dětí, je zcela jasné, že byl při tomto jednání přítomen i kolizní opatrovník³⁰. Kolizní opatrovník je povinen hájit zájmy dítěte, či dětí. Tak tomu bylo i v tomto případě, kdy kolizní opatrovnice zastupovala zájmy dětí, přičemž měla důležité podklady, které byly

²⁸ Rozhodnutí ve věci jiné, jakožto zmíněné odročení

²⁹ Rozhodnutí ve věci samé

³⁰ Zástupce OSPODU

zároveň důkazy u soudu. Byla přítomna a vyslechla si celé jednání, přičemž se pokusila oběma stranám domluvit, aby je popostrčila k co nejšetrnější dohodě vzhledem k dětem. Soudní řízení v této věci probíhalo tak, že byly představeny strany i případ, o který se jednalo. Dokonce strana otce požádala soud, o co nejšetrnější průběh řízení vůči dětem, vzhledem k tomu, že jedné z dcer nebylo ani deset let. Obě nezletilé byly v průběhu jednání mimo místnost, aby byly co nejméně poznamenány touto situací. Toto jednání nebylo první v této věci, šlo o pokračování, tudíž soud už měl listinné důkazy, jako jsou například mzdové výměry otce i matky, jako jsou například výpisy z bankovních účtů atd. Co se dokazování týká, došlo tedy v této fázi k tomu, že bylo zapotřebí vyslechnout obě dcery a díky tomu, že se jednalo o nezletilé děti, jednací místnost byla vyprázdněna. Obě strany i veřejnost byly vykázány, aby výslech nezletilých proběhl pouze za přítomnosti soudkyně a kolizní opatrovnice. Po znovu zavolání do jednací síně, byly sděleny některé informace. Také bylo soudem sděleno, že při svém rozhodnutí bude přihlížet k přáním dětem a informacím, které od nich soud získal.

Na druhu péče se strany pokusily domluvit na základě slov kolizní pracovnice, která na rodiče apelovala s tím, co by bylo pro děti nejlepší. Na tomto základě se tedy rodiče dohodli na souhlasu, ohledně dané péče, kdy otec přistoupil k přání dcery, kdy u něj chce trávit méně času. V důsledku toho právní zástupkyně navrhla soudu, jaká péče by mohla být stanovena, vzhledem k domluvě stran. Soudkyně následně řešila, zda budou upravovat přímo styk, nebo stanoví konkrétní typ péče a vyhoví návrhu právní zástupkyně. Vzhledem k výsledku nezletilých, došel soud k tomu, že každé z dětí bude mít péči upravenou jinak, vzhledem k tomu, že přihlížel k výsledku nezletilých. Stejně tak, jako je možné pro každé dítě určit individuální částku výživného dle věku, potřeby atd., tak i zde je možné přejít k individuálnímu rozhodnutí ohledně péče. V tomto konkrétním případě šlo o symetrickou péči³¹, kdy šlo o střídání po týdnech a následně nesymetrickou péči³² kde nezletilá tráví více času u matky. Jinak řečeno stráví u otce čtyři dny jednou za dva týdny.

Po vyřešení otázky péče, bylo zapotřebí vyřešit otázku ohledně výživného, kdy bylo samozřejmě potřeba jej stanovit o obě nezletilé. V tento moment nastalo

---

³¹ Rovnoměrná péče. Dítě stráví u matky i otce stejně dlouhou dobu

³² Nerovnoměrná péče, kdy dítě tráví u jednoho rodiče více času, než u druhého

dokazování ohledně majetku obou stran, ať už finančního majetku, nebo majetku v SJM a výlučném vlastnictví. Došlo na řešení jednotlivých nákladů za děti. Stanovené výživné bylo nakonec za jednu z nezletilých. Vzhledem k tomu, že jedna z nezletilých měla symetrickou střídavou péči a nebylo tak potřeba stanovit výživné, druhá nezletilá měla asymetrickou střídavou péči a bylo potřeba stanovit výživné, které by mělo být ukládáno k rukám matky, u které bude nezletilá trávit více času.

Zároveň došlo ke zpětnému řešení dluhu vzniklého z výživného, které otec platil mimo období tohoto případu. Matka se tak setkala s neúspěchem. Po tomto všem došlo k ukončení dokazování a řešilo se jen místo a čas předání nezletilých do péče druhého rodiče. Po dořešení těchto detailů, bylo na řadě rozhodnutí. Soud vyslovil rozsudek, zahrnující dohodu stran. Obě strany musely podepsat dohodu, ke které došli a právní zástupci museli podepsat vzdání se nároku na odvolání. V průběhu jednání bylo možné jednání na chvíli přerušit, aby se strany mohly dohodnout mezi sebou, i s dětmi. V průběhu jednání se taky dělali menší pauzy pro soudkyni, která diktovala protokol na záznam, vzhledem k absenci zapisovatelky, čemuž takto bylo i při ostatních jednáních, která jsem navštívila, tudíž na všech jednáních se dělali pauzy pro nahrávání do záznamu pro zapisovatelku.

Druhé jednání, které jsem byla navštívit, bylo znovu o úpravě poměrů. Upravovalo se výživné na zletilého i nezletilého a následně i styk s nezletilým. I u tohoto případu byla přítomna kolizní pracovnice. V čem se lišilo toto jednání od toho předchozího, bylo to, že zde nebyli přítomné děti a nedošlo tak k jejich výslechu. Přítomný byl jen otec s matkou a jejich právními zástupci. I u tohoto případu došlo k pokusu o dohodu. Při dokazování se řešili převážně čisté příjmy, přičemž nejdůležitější informací je fakt, že otec nepracoval na území České republiky, ale v Německu, kde pobíral i tzv. Kindergeld³³. I tato částka byla zahrnuta do příjmu otce. Toto jednání bylo oproti tomu prvnímu výrazně kratší, vzhledem ke kratšímu dokazování, neboť vzhledem k nepřítomnosti dětí, zde nemohlo dojít k jejich výslechu, jako u výslechu minulého. Tak jako proběhlo zjištění čistých příjmů, proběhlo i zjištění stavu majetkových poměrů. Soudce sám toto jednání vedl k pokusu o dosažení dohody, kdy bylo navýšené momentální výživné, s doplněním, že otec bude hradit náklady dítěte i nad rámec výživného,

---

³³ Příspěvek na dítě v Německu

jako byly například věci do tanečních atd. Co se styku týkalo, nebylo omezeno, dle přání matky, zůstalo tak, jak je. Otci je tedy dále umožňován styk s dítětem, dle starého rozhodnutí. Soudce vydal rozsudek ve věci samé, kdy následně došlo znovu k podpisu dohody oběma stranami.

Třetí jednání bylo ze všech těchto jednání, která jsem v rámci své bakalářské práce navštívila, to nejkratší. Opravdu trvalo maximálně patnáct minut. Ačkoliv bylo nejkratší, nedalo by se říci, že nebylo přínosem. Naopak šlo o jednání, které mi také mnohé přineslo. Ukázalo mi to i jinou stránku jednání. Jednalo se o úpravu výživného na nezletilou dceru. I v tomto případě byla přítomna kolizní opatrovnice, ačkoliv dítě přítomné nebylo. U tohoto jednání nebyl přítomen ani právní zástupce matky, tudíž byl přítomný pouze právní zástupce otce.

Hned na začátku jednání se řešila dohoda, kterou navrhl otec matce, ohledně výživného. Nabídl jí vyšší částku, kterou by dobrovolně platil s nadějí, že by se dalo toto vyřešit co nejšetrnější cestou a to formou dohody, ale matka tuto nabídku zamítla a trvala na své částce, která byla vyšší než nynější a navrhovaná. V průběhu tohoto jednání bylo zjištěno, že matka nepodala veškeré důkazy, ke kterým byla vyzvána. Soudce, ani kolizní opatrovnice neměli tak důležité podklady pro rozhodnutí. Soud tedy dokazování nezačal. Nedošlo tedy k výslechu otce, nebo matky, nedošlo ani k zjišťování majetkových poměrů matky i otce. Co bylo ale nejvíce zvláštní, tak bylo to, že se soud chystal rozhodnout i bez toho, že by k dokazování došlo. Právní zástupkyně otce namítala a pokoušela se soud přesvědčit aspoň k tomu, aby zahájil dokazování ve formě výslechu otce. Soud právní zástupkyni nevyhověl. Ve výsledku nedošlo ani k meritornímu rozhodnutí. Došlo k rozhodnutí procesnímu, kdy soudce jednání odročil, přičemž matku znovu vyzval k doplnění potřebných důkazů, které jsou potřebné pro vyřešení tohoto případu. Nadále se ke mně dostalo, že za toto jednání soudce, kdy chtěl rozhodovat bez dokazování, začala právní zástupkyně otce, chystat stížnost mířenou právě na soudce tohoto případu.

Jednání bylo odročené na říjen, takže bohužel nemám informace ohledně výsledku, které bych tady mohla podat a využít. Jsem si ale jistá, že i když nemám informace o pokračování tohoto jednání, jsem si jistá, že i tak jsem při tomto

jednání získala znalosti, informace, i zkušenosti, které jsou jistě důležité a zajímavé.

Čtvrté a poslední jednání, které jsem navštívila, bylo z mého pohledu jistě nejzajímavější, vzhledem k tomu, že jsem byla přítomna při úkonech, jako se mi doposud nepoštětilo. Čtvrté a poslední jednání bylo jednání o navýšení alimentů³⁴. Matka požadovala navýšení výživného o jedenkrát tolik, kolik výživné činilo doposud. Ani zde nebyla výjimka a byla přítomna kolizní opatrovnice. Strana matky byla bez právního zástupce, jako tomu tak bylo i při třetím jednání, které jsem navštívila.

Na začátku tohoto jednání soud řešil vyjádření otce, které bylo zasláno straně matky. Následně se však zjistilo, že se vyjádření otce nedostalo k rukám matky, takže bylo na místě předáno krátkou cestou. Jak matce, tak kolizní opatrovnici, které dostaly čas, aby se s vyjádřením seznámily a přečetly si jej. Po tomto nastal čas pro důkazy. Soudkyně prošla důkazy, které už byly předložené, a následně začalo nové dokazování. Výslech matky proběhl při dokazování při jednání minulém, tudíž dnes bylo zapotřebí podrobit výslechu otce. Na začátku výslechu dostal otec možnost, vyjádřit se k věcem, které zazněly při minulém výslechu matky. Otec této příležitosti využil a vyjádřil se k několika věcem. Následně mu soudkyně začala klást několik otázek, na které chtěla co nejpřesnější odpověď. Otázky se týkaly převážně zaměstnání, od kdy do kdy byl v jakém zaměstnání, jaké byly jeho mzdy v jednotlivých zaměstnáních. Soud se také ptal na majetkové poměry otce. Tudíž co vlastní, ať už šlo o nemovitosti, motorová vozidla, sbírky, nebo cokoli takového. Následovali i otázky ohledně styku s nezletilou dcerou, jak často se vídají, jak jejich setkání probíhá, nebo jak probíhá jejich komunikace, když je dcera u matky. Po otázkách soudu, dostala prostor matka. Vzhledem k tomu, že matka neměla právního zástupce, mohla klást otázky ona sama. Otázky mířené na otce nebyli informativního rázu, nebo rázu, který by něco dokazoval. Dle slov a otázek matky jsem odhadla, že šlo spíše o pokusy otce nějakým způsobem před soudem očernit. Soudem byla napomenuta za styl otázek, které pokládala. Následně své otázky ukončila a možnost na kladení otázek dostala právní zástupkyně otce, která měla jen jednu doplňující otázku. Po výslechu byl prostor pro předání dalších důkazů soudu. Jakmile byly všechny důkazy podány, došlo k rychlé rekapitulaci, shrnutí důkazů, za celý případ a ne

---

³⁴ Výživné

jen toto jednání. Popřípadě byl prostor pro připomenutí některých důkazů, které nebyly v rekapitulaci zmíněné.

Matka chtěla připomenout fakt, kde zmiňovala, že se s dcerou přestěhovala do bytu, kde s ní žije sama a vše platí ona. Také zmínila, že je bohužel čas, kdy se jídlo, i energie zdražují a ona nemá tolik finančních prostředků, aby se jí to nějakým způsobem nedotklo. Tato poznámka se nesešla s úspěchem vzhledem k připomenutí právní zástupkyně otce, že toto vše se nezdražuje jen pro matku, ale pro všechny, takže se s tímto problémem setkává i otec. Dokazování bylo ukončeno a bylo potřeba vynést rozsudek. Soudkyně se ještě na obě strany obrátila s tím, jestli trvají na svých návrzích. Otec na svém návrhu, kdy navrhl menší navýšení výživného, které by dokázal platit. Matka na svém návrhu, kdy požadovala navýšení výživného o jedenkrát tolik, jako bylo původně, také trvala. U tohoto případu jsem také poprvé viděla, že se soud obrátil na kolizní opatrovnici s otázkou, k jakému návrhu se připojuje, nebo zda má ještě jiný návrh. Kolizní opatrovnice prohlásila, že se připojuje k návrhu otce. Soud vzal slova kolizní opatrovnice v potaz a následně sám rozhodl.

Soud se přiklonil ke kolizní opatrovnici a rozhodl ve prospěch otce. Matku také upozornil, že má otec velké množství výdajů, vzhledem k tomu, že mu za tento rok přibyla další vyživovací povinnost. Upozornila ji, že otec nemá ani takové příjmy, aby mohl matce platit požadovanou částku výživného, vzhledem k, matce zmíněným, navýšování cen oblečení, jídla, energií atd. Soud tedy rozhodl ve prospěch otce. Matce také řekl, že je možné se odvolat, ale že by se to s největší pravděpodobností nesešlo s úspěchem ani tehdy.

5.2. Vlastní spor o výživné

Jak jsem zmínila již výše, v rámci své praktické části mé bakalářské práce, jsem se rozhodla podělit, kromě náslechnů, kterých jsem se účastnila, i se svým osobním případem, který se týkal mně. Vzhledem k tomu, že u všech čtyř jednání jsem figurovala jako tichý pozorovatel, u tohoto jednání jsem byla přímo účastník. Byla jsem jednou ze stran. Čekala jsem, až přesáhnu věk 18 let. Po dovršení 18 let byly mé kroky velice jednoduché a přímé. Vzhledem k velkému množství informací a vlastních zkušeností s mým otcem, jsem se rozhodla podat žalobu o zvýšení výživného na zletilé dítě. Nikdy nebyl problém s placením z otcovy strany. Šlo čistě jenom o navýšení výživného.

Se svou právní zástupkyní jsem měla několik schůzek, kde jsem jí podávala potřebné informace, jako například, proč chci žádat o navýšení výživného, jakou částku činí výživné teď a na jakou částku jej chci navýšit. Musela jsem také dát své právní zástupkyni, spoustu podkladů, které se týkaly mně, nebo matky. Šlo například o příjmy matky, o mé výdaje o výdaje matky, Potvrzení o studiu, potvrzení z mimoškolních aktivit, na které jsem docházela, potvrzení o platbách, které byly vyšší naráz, jako například nákup brankářského vybavení na florbal. Také jsem dokládala potvrzení například od lékařů, vzhledem ke zdravotním problémům, nebo například rovnátka, která jsou také nákladná. Ve výsledku jsem právní zástupkyni poskytla kompletní výkaz o tom, jaké částky pravidelně uhrazujeme, nebo budeme uhrazovat. To samé se týkalo i vyšších jednorázových částek.

Kromě informací o mně a matce, jsem také poskytla informace, které mi byly známé, nebo které jsou volně dohledatelné, o mém otci. Poskytla jsem si informace, které jsem si pamatovala, jako například to, že měl firemní auto do vlastního užití. Jednalo se o značku Audi a také velice dobrý typ od této značky. Často toto bývá považováno za irelevantní poznámku, ale v tomto se odvážím nesouhlasit. Dle mého názoru se jedná o relevantní poznámku, neboť jakmile má člověk firemní auto do vlastního užití, jedno procento z pořizovací ceny vozidla, jde do navýšení daně z příjmu. Do navýšení srážky sociální pojištění, stejně tak do navýšení srážky zdravotního pojištění. Tudíž dotýčný platí větší částky za tyto položky. Jinak řečeno se z hrubého příjmu strhává více, než kdyby neměl firemní auto k dispozici do vlastního užití. Díky tomuto si stojím za názorem, že se jedná o relevantní poznámky, vzhledem k tomu že to ovlivňuje nějakým způsobem příjem.

Nadále jsem poskytla informace o tom, co jsem si pamatovala, že bylo v jeho vlastnictví. Informace o jeho zaměstnání, tudíž na jaké pozici pracuje a kde. Pokusila jsem se dát své právní zástupkyni co nejvíce informací, které by mohla využít, a mohly by být prospěšné pro případ, jako například jaký máme mezi sebou vztah, jak probíhá komunikace, jestli otec platí nad rámec výživného, jestli se o mě nějak zajímá, jestli jsme spolu v kontaktu, jestli se stýkáme, jak popřípadě probíhají pokusy o kontakt a tak dále. Vzhledem k uvedeným informacím, že otec nijak nad rámec nepřispíval, že se mnou kontakt neudrží a jediný, kdo jej navazuje, jsem byla já, tak mě sama informovala o tom, že

podstoupit tento krok ohledně navýšení výživného, je správný. Právní zástupkyně si vše potřebné zaznamenala a popřípadě se mě na něco doptala, nebo mě požádala o nějaké další potřebné dokumenty, které by se daly považovat za důkazní materiál.

Má právní zástupkyně následně zpracovala informace a sepsala tak žalobu o zvýšení výživného pro zletilé dítě. V průběhu toho jsem ji ještě podala pár doplňujících informací, na které jsem například zapoměla. Žalobu mi právní zástupkyně poslala, abych si ji přečetla, odsouhlasila, popřípadě podotkla nějakou chybu, nebo nějakou potřebnou úpravu. Bylo potřeba, abych schválila žalobu, že se vším v ní souhlasím. Také jsme musela podepsat plnou moc, prostřednictvím které jsem umožnila právní zástupkyni za mě jednat v této věci. Následující postup už byl jednoduchý. Žalobu podat a už jen počkat na reakci soudu a vyjádření otce.

Další důležitá poznámka, žaloba byla podávána k soudu v bydlišti otce, neboť jsme již byla zletilá. Kdybych byla ještě nezletilá, podávalo by se to k soudu v mém bydlišti, takto se to podávalo k soudu v bydlišti otce.

Po několika týdnech došlo vyjádření otce, ze kterého jsem byla v šoku. Byly v něm lživé informace a spousta věcí, o kterých jsem se dočetla až tam, aniž bych o tom byla otcem dříve informována. Šlo o informace rodinného rázu, o kterých by měl otec svou dceru informovat, když se o ni dle jeho slov zajímá. Pravda byla, že navrhl částku, o kterou je schopný platit více. Pro mě to ale nebyla částka, kterou bych byla schopna akceptovat, tudíž jsem chtěla jít dál, kdyby nenastaly pro mě dvě větší komplikace. První byla, že udal informaci, která byla riziková. Druhá komplikace pak nastala v moment, kdy se žalobě a vyjádření otce, vyjádřil soudce, který nám ještě před jakýmkoli jednáním, nařídil mediaci.

Mediace byla věc, která mě hodně šokovala. Má právní zástupkyně se ještě párkrát domlouvala s právním zástupcem otce, který prohlásil, že je svého klienta schopný dostat ještě na jednu částku, ale více by to bohužel nešlo. Stále šlo ale pro mě neakceptovatelnou částku. Když se ke mně donesla zpráva o mediaci, názor jsem ale změnila.

Mediace je sezení obou stran a jejich právních zástupců za přítomnosti páté nezaujaté osoby, která na setkání dohlíží a dohlíží na to, aby se věci

nevymkly kontrole. Strany se mají nadále v klidu dohodnout a pokusit se problém vyřešit. Pokusit se dojít k nějakému řešení, které by vyhovovalo oběma stranám. Z mé strany byl velký problém na mediaci přistoupit, ačkoliv konkrétního mediátora navrhla má právní zástupkyně. Rozhodla jsem se tedy navýšenou nabízenou částku přijmout, a vyhnout se tak mediaci. Kromě toho, že bych znovu musela dojíždět do bydliště otce, jsem k tomuto rozhodnutí měla i své osobní důvody, které mi výrazně bránily k přistoupení na mediaci. Vzhledem k tomu, že jsem následně přijala navýšenou částku, která se měla platit zpětně, soudu bylo doručeno, že byl vzniklý spor vyřešen mimosoudně a ve výsledku se tedy ani nekonal.

Závěr

Ve své bakalářské práci jsem se zabývala problematikou Péče o dítě v pojetí soudní judikatury. Pokoušela jsem se přiblížit péči a její druhy, stejně tak, jak jsou všechny tyto aspekty ovlivňovány soudem. Jak to u soudu ve výsledku chodí, což jsem se pokoušela přiblížit převážně ve své praktické části, která se přímo soustředí na to, jak to u soudu probíhá. Jak jsou vedena řízení ohledně dětí, jak se soud k dětem chová, což bylo vidět převážně u náslechu číslo jedna, kdy proběhl výslech nezletilých, dokonce i nezletilé mladší 12 let a své rozhodnutí nechal ovlivnit přáním dětí. Také bylo na základě praktické části vidět, jak různě může soud rozhodovat a jak různě může i probíhat, i když mají všechny tyto případy společné body.

Orientovala jsem svou práci jak směrem k teoretickému přiblížení, převážně z důvodu seznámení s problematikou a uvedení do ní, tak právě i k praktickému přiblížení, kterým jsem chtěla ukázat rozdílný přístup jednotlivých soudců, i když se jednalo o podobné případy, kdy jedním ze společných znaků byla přítomnost zástupce OSPODU, který dohlížel na celé řízení a vyjadřoval se, když byl vyzván, aby projevil svůj názor ohledně případu. Pokusila jsem se přiblížit i možnosti, které může soud nařídit, jako byla například zmíněna mediace, s čímž jsem měla dokonce i přímou zkušenost, i když šlo pouze o její nařízení a ne realizaci.

V teoretické části jsem se pokoušela předat co nejvíce informací související s mým tématem. S problematikou péče o dítě v pojetí soudní judikatury, takže jsem se pokoušela přiblížit to, jak soud zasahuje do péče dítěte ve všech možných věcech, ať už šlo o rozhodování ohledně péče, jako takové, ať už šlo o rozhodování, do jaké péče dítě připadne po rozvodu, nebo odloučení rodičů. Jak soud rozhoduje v otázce výživného, pro jehož stanovení existuje spousta kritérií, ať už při jeho stanovení, při jeho navyšování, nebo dokonce i snižování. Na co vše musí soud pohlížet, když řeší otázku styku dítěte s rodiči, nebo jedním rodičem, neboť nastávají i takové situace, kdy rodiče nejsou schopni se o dítě postarat a soud musí řešit, co se stane s nezletilým dítětem.

K tomu se následně váže problematika pěstounské péče, osvojení, nebo ústavní výchovy, které jsou jak zmíněné, tak více přiblížené právě v této

bakalářské práci. Soud může dítě vložit do těchto péčí a nadále do ní může za určitých podmínek vstupovat, pokud je to vyžadováno.

Resumé

In my bachelor's thesis, I dealt with the issue of Child Care in the concept of court jurisprudence. I tried to approach care and its types, as well as how all these aspects are influenced by the court. How things go in court as a result, which I tried to approach mainly in my practical part, which focuses directly on how things go in court. How the proceedings are conducted regarding children, how the court treats children, which was seen mostly in hearing number one, when minors were questioned, even minors under 12 years of age, and he let his decision be influenced by the wishes of the children. Also, on the basis of the practical part, it was possible to see how differently the court can make decisions and how differently it can proceed, even though all these cases have common points.

I oriented the work both towards a theoretical approach, mainly due to my familiarity with the issue and introduction to it, and also towards a practical approach, with which I wanted to show the different approach of individual judges, even though these were similar cases where one of the common features was the presence of a representative of OSPOD, who watched the entire proceedings and spoke when called upon to express his opinion regarding the case. I also tried to get closer to the possibilities that can be ordered by the court, such as the aforementioned mediation, with which I even had direct experience, even though it was only about ordering it and not implementing it.

In the theoretical part, I tried to convey as much information as possible related to my topic. With the issue of custody of a child in the concept of court jurisprudence, so I tried to describe how the court intervenes in the custody of a child in all possible matters, whether it was a decision regarding custody as such, whether it was a decision in which custody the child falls after divorce or separation of parents. How the court decides on the issue of alimony, for the determination of which there are a lot of criteria, whether when determining it, increasing it, or even reducing it. What all must the court look at when solving the question of the parent of the child with the parents, or one parent, because there are also situations where they are unable to take care of the child and the court must decide what will happen to the minor child.

The issues of foster care, adoption, or institutional education are subsequently linked to this, which are both mentioned and more detailed in this bachelor's thesis. The court may place the child in such care and may continue to enter under certain conditions if required.

Zdroje

Použitá literatura

Šínová, R., Šmíd, O., Juráš, M. a kol. Aktuální problémy rodinněprávní regulace: Rodičovství, výchova a výživa nezletilého. Praha: Leges, 2013

Svoboda, K. Rodičovství, osvojení a výživné dětí po rekonstrukci soukromého práva. Praha: Wolters Kluwer ČR, a.s., 2014

Křístek, A. Osvojení dětí. Úplná adopce v českém právu. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2016

Trávníček, M. Střídavá péče, Praha: C. H. Beck, s. r. o., 2015

Radvanová, S. a kol. Rodina a dítě v novém občanském zákoníku. 1. Vydání. Praha: C. H. Beck, 2015

Internetové zdroje

<https://www.mpsv.cz/-/prispevek-na-uhradu-potreb-ditete>

<https://www.czso.cz/csu/czso/ci/pohyb-obyvательства-rok-2021>

<http://obcanskyzakonik.justice.cz/index.php/rodinne-pravo/konkretni-zmeny/osvojeni-nezletileho>

<https://www.mesec.cz/socialni-davky/statni-socialni-podpora/davky-pestounske-pece/>

<https://www.epravo.cz/top/aktualne/porozvodova-pece-o-deti-aneb-je-stridava-pece-vzdy-idealni-reseni-111526.html>

Diplomové práce

Diplomová práce – Péče o dítě jako součást rodičovské odpovědnosti, dostupná na adrese: <https://dspace5.zcu.cz/bitstream/11025/33373/1/DP-Pece%20o%20dite-Lucie%20Knoblochova.pdf>

Právní předpisy

Úmluva o právech dítěte – zákon č. 104/1991 Sb.

Nový občanský zákoník – zákon č. 89/2012 Sb.

Zákon o pěstounské péči – zákon č. 452/1992 Sb.

Zákon o sociálně právní ochraně dětí – zákon č. 359/1999 Sb.

Zákon o zvláštních řízeních soudních – zákon č. 292/2013 Sb.

Občanský soudní řád – zákon č. 99/1963 Sb.

Judikatura ČR

Nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 2482/13

Nález Ústavního soudu sp. zn. IV.ÚS 1286/18

Nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 149/20

Nález Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 387/20

Usnesení Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 873/15